

ZA DOCENTEM JANEM SUPEM REMEMBERING JAN SUP

MILAN POL, MARIE ŘEHOŘKOVÁ

Dne 29. dubna 2010 zemřel doc. Ing. Jan Sup, CSc., bývalý vedoucí Ústavu pedagogických věd Filozofické fakulty Masarykovy univerzity.

Narodil se 24. června 1935 ve Velké nad Veličkou, kde prožil dětství a mladá léta. Hudební nadání jej přivedlo ke studiu na Pedagogické škole v Brně, kterou ukončil složením učitelské zkoušky a absolventským koncertem z varhanní hry.

Svoji učitelskou dráhu zahájil v roce 1957 na Lidové škole umění v Mikulově. Soukromě, při zaměstnání se zajímal o experimentální směry syntetické hudby a posléze začal studovat kybernetiku na VUT v Brně. Toto své studium úspěšně zakončil v roce 1971. Současně pokračoval v učitelské práci na brněnských středních školách.

Jan Sup patřil mezi první propagátory výpočetní techniky a jejího využití v pedagogické praxi. Zapojil se do teoretické práce v oblasti vyučovacích strojů a ověřoval nové teorie učení v rámci tzv. programovaného vyučování. Již v roce 1978 publikoval výsledky své práce v tehdejších studijních textech VUT v Brně, což mu otevřelo cestu na katedru pedagogiky této vysoké školy. Zde pak pracoval nejdříve jako učitel, později jako odborný pracovník až do roku 1990, kdy odešel, už jako docent, na Katedru pedagogiky FF MU.

Záhy se v porevoluční době stal vedoucím této katedry. Docent Sup byl nepřehlédnutelnou postavou spjatou s pedagogikou na brněnské filozofické fakultě v devadesátých letech minulého století. Jeho styl, kterým často podněcoval k polemikám, zůstal v paměti studentů i spolupracovníků. Zejména v první polovině této dekády přinesl na pracoviště novou energii, kterou vložil do transformace pracoviště z Katedry pedagogiky na Ústav pedagogických věd a do rozvoje nové koncepce studia pedagogiky jako sociální vědy. Výrazně tím ovlivnil pojetí pedagogických věd nejen na domovské fakultě.

Vedle koncepční a organizační práce se docent Sup soustředil především na výuku. Přednášel zejména obecnou a alternativní didaktiku a zvláštní pozornost věnoval metodologii pedagogického výzkumu, kterou vnímal jako zásadní součást výbavy absolventa studia pedagogiky. Působil také ve vědeckých radách na třech fakultách v Brně a Olomouci. Z vedení ústavu odešel v roce 1999 do důchodu, když jej v posledních letech působení na fakultě začaly sužovat nepříjemné zdravotní problémy.

S úctou vzpomínáme.